

да ся купи съ наши-ты достоинства и добродѣтели.

Ти обаче споредъ това иматъ голѣма погрѣшка : Защото Евангеліе-то ны учи, да гледаме на самыя-тъ Христа за спасеніе, а не на нашя-та добрина. Сички-ти Христіане наричатъ Христа тѣхенъ Спаситель.

Нъ ные, ако можемъ да спасемъ сами себе-си, нѣмаме ни една нужда отъ Христа. Какво прочее разумѣваме като наричае Христа нашъ Спаситель, ако пакъ ся увѣряваме на свои-ты добры дѣла за спасеніе?

За да получимъ спасеніе, потрѣбно е прьво прощеніе-то на грѣхове-ты ни : Защо-то Писаніе-то говори, че *всички-ти съгрѣшиха*. (Рим. 3; 23). Ако сега начнемъ да живѣемъ непорочно, безъ да направимъ вече другъ грѣхъ, и не приедемъ прощеніе на първы-ты си прегрѣшенія, не можемъ оти на небо-то. (*)

Прочее първо питаніе є : какъ ще получимъ прощеніе на преминалы-ты си грѣхове?

Трѣба ли да ся трудимъ да бждемъ отъ сега толкова добри, и да правимъ толкова добры дѣла, та да изгладимъ първы-ты си грѣхове? Или да ли трѣба да ся отчаемъ отъ

(*) Речи, че единъ чловѣкъ купува жизнепрепитанія-та си на вѣра, и че, като премине срокъ-тъ му не плаща. Продавецъ-тъ му обажда, че не му дава вече нищо, до гдѣ не му плати до пара : ако сега купувачъ-тъ положи новы трудове щото да плаща отъ сега до пара всичко що купува, то послѣдне-то точно плащаніе ще ли да може да изглади първы-ты му недостатѣци ?